

Sem vložte zadání Vaší práce.

**FAKULTA
INFORMAČNÍCH
TECHNOLOGIÍ
ČVUT V PRAZE**

Bakalářská práce

Kubernetes klastr pro lámání hesel

Tomáš Klas

Katedra informací bezpečnosti (KIB)

Vedoucí práce: Ing. Jiří Buek, Ph.D.

9. března 2020

Poděkování

Doplte, máte-li komu a za co děkovat. V opačném případě úplně odstraňte tento příkaz.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předloženou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s Metodickým pokynem o dodržování etických principu při přípravě vysokoškolských závěrečných prací.

Beru na vědomí, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s ust. § 2373 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, tímto uděluji nevýhradní oprávnění (licenci) k užití této mojí práce, a to včetně všech počítačových programů, jež jsou její součástí či přílohou a veškeré jejich dokumentace (dále souhrnně jen „Dílo“), a to všem osobám, které si přejí Dílo užít. Tyto osoby jsou oprávněny Dílo užít jakýmkoli způsobem, který nesnižuje hodnotu Díla a za jakýmkoli účelem (včetně užití k výdělečným účelům). Toto oprávnění je časově, teritoriálně i množstevně neomezené. Každá osoba, která využije výše uvedenou licenci, se však zavazuje udělit ke každému dílu, které vznikne (byť jen zčásti) na základě Díla, úpravou Díla, spojením Díla s jiným dílem, zařazením Díla do díla souborného či zpracováním Díla (včetně překladu) licenci alespoň ve výše uvedeném rozsahu a zároveň zpřístupnit zdrojový kód takového díla alespoň srovnatelným způsobem a ve srovnatelném rozsahu, jako je zpřístupněn zdrojový kód Díla.

V Praze dne 9. března 2020

.....

České vysoké učení technické v Praze

Fakulta informačních technologií

© 2020 Tomáš Klas. Všechna práva vyhrazena.

Tato práce vznikla jako školní dílo na Českém vysokém učení technickém v Praze, Fakultě informačních technologií. Práce je chráněna právními předpisy a mezinárodními úmluvami o právu autorském a právech souvisejících s právem autorským. K jejímu užití, s výjimkou bezúplatných zákonných licencí a nad rámec oprávnění uvedených v Prohlášení na předchozí straně, je nezbytný souhlas autora.

Odkaz na tuto práci

Klas, Tomáš. *Kubernetes klastr pro lámání hesel*. Bakalářská práce. Praha: České vysoké učení technické v Praze, Fakulta informačních technologií, 2020.

Abstrakt

Hlavní náplní práce je nakonfigurování klastru pro lámání hesel. Tento klastr je ízen pomocí technologie Kubernetes. Program vyuívá ke své správné funkcionalit kontejnery. Tyto kontejnery jsou tzv. Docker kontejnery. Pouité technologie jsou v práci detailn popsány a rozebrány. Dále se práce zabývá reerí ukládání hesel v souasných systémech a tím jak hesla vypadají. Na závěr na klastru bude proveden test rzných metod pro lámání hesel. Tyto metody budou popsány a bude analyzováno, jak je klastr efektní a výkonný pro daný typ lámání.

Klíčová slova Kubernetes, Ansible, klastr, Docker, distribuované lámání, hesla, hashcat, nasazení.

Abstract

The main goal of the thesis is to setup a cluster managed by kubernetes for password recovery. Next step is to describe used technologies as Docker, Ansible and Hashcat. Thesis contains description of how the passwords are stored and most known attacks to crack them. Successful deployment and password cracking leads to analyzing speed of the cluster and the particular cracking method.

Keywords Kubernetes, Ansible, cluster, Docker, distributed cracking, passwords, hashcat, deployment.

Obsah

Úvod	1
1 Cíl práce	3
1.1 Kubernetes	3
1.1.1 Stavební kameny Kubernetes	3
1.1.1.1 Master	4
1.1.1.2 Pod	4
1.1.1.3 Plánova	4
1.1.1.4 Controller Manager	4
1.1.1.5 API server	4
1.1.1.6 Kubelet	4
1.1.1.7 Kube-Proxy	4
1.1.2 Kubernetes a tajemství	4
1.1.3 Aktualizace obraz	4
1.1.4 Sdílené datové prostory	4
1.1.5 Cloudový poskytovatelé	4
1.2 Ansible	4
1.2.1 Komponenty	4
1.2.1.1 Control node	4
1.2.1.2 Managed node	4
1.2.1.3 Iventory	5
1.2.1.4 Modules	5
1.2.1.5 Tasks	5
1.2.1.6 Playbooks	5
1.3 Docker	5
1.3.1 Kontejner vs. virtuální počíta	6
1.3.2 Stavební kameny Dockeru	6
1.3.2.1 Jmenné prostory	6
1.3.2.2 Kontrolní skupina	7

1.3.2.3	Docker daemon	7
1.3.2.4	Docker klient	7
1.3.2.5	Docker registr	8
1.3.2.6	Obrazy	8
1.3.3	Systémová kontejnery	8
1.3.4	Pro pouít Hashcat?	8
2	Hesla	9
2.1	Haovací funkce	9
2.1.1	Vlastnosti haovací funkce	9
2.1.2	Naorzeninový paradox	10
2.1.3	Windows	10
2.1.4	Linux	10
2.1.5	MacOS	10
2.2	Útoky na hesla	10
2.2.1	Hrubou silou	10
2.2.2	Pomocí masky	10
2.2.3	Se slovníkem	10
2.3	Entropie hesla	10
2.4	Ochrana před rznými útoky	10
3	Závěr	11
	Literatura	13
A	Seznam použitých zkratek	15
B	Obsah piloeného CD	17

Seznam obrázků

Seznam tabulek

1.1	Linuxové jmenné prostory	7
-----	------------------------------------	---

Úvod

Cíl práce

Cílem práce je sestavit Kubernetes klastr, nasazen bude pomocí technologie Ansible a následně na něm bude spuštěn software na lámání hesel. Rychlost a výsledky lámání budou analyzovány s ohledem na délku hesla a použití daného druhu útoku. Budou popsány běžně používané útoky na hesla a způsob jejich ukládání na různých operačních systémech. Technologie, je budou použity, budou popsány do hloubky nutné k porozumění daného řešení a následné možné replikace pro jiná řešení.

1.1 Kubernetes

Jméno Kubernetes pochází z řeckého a znamená to kormidelník. Projekt založili Joe Beda, Brendan Burns, a Craig McLuckie, ke kterým se rychle připojili inženýři z Googlu, jako Brian Grant a Tim Hockin. Software byl vydán v roce 2014.

Kubernetes je opensource technologie pro vytvoření a správu klastru. Pomáhá na tomto klastru plánovat spuštění kontejner na základě jeho stavu. řídí automatickou aktualizaci kontejner a jejich opravu. Kontejnery sdružuje do podů, což je základní jednotka pro Kubernetes. Tyto pody káduje na požadovaný stav. Kubernetes také vyvazuje zatížení a v případě pádu aplikace restartuje kontejner, aby znovu splnil požadavky.

1.1.1 Stavební kameny Kubernetes

Aby Kubernetes zajistili funkčnost klastru je zapotřebí rozdělit práci do několika komponent, které se starají o správný chod. Níže je znázorněno, z čeho se skládají. Dále se komponenty popíší a vysvětlí se na nich kompletní funkcionality.

1. CÍL PRÁCE

1.1.1.1 Master

1.1.1.2 Pod

1.1.1.3 Plánova

1.1.1.4 Controller Manager

1.1.1.5 API server

1.1.1.6 Kubelet

1.1.1.7 Kube-Proxy

1.1.2 Kubernetes a tajemství

1.1.3 Aktualizace obraz

1.1.4 Sdílené datové prostory

1.1.5 Cloudový poskytovatelé

1.2 Ansible

Ansible je automatizací nástroj pro konfiguraci systému, nasazení softwaru, aktualizací. Jeho nejsilnější stránka je nulové výpadky systému při aktualizaci balíků, nebo automatické nastavovat dané zařízení.

Jeho hlavními cíli jsou jednoduchost a nenáročnost. Kód by měl být čitelný i pro lidi, kteří nejsou obeznámeni s programem. Je schopen pokrýt různá velká prostředí od malých podniků až po velice obsáhlou infrastrukturu.

Ansible se připojuje na vzdálený počítač pomocí OpenSSH pomocí uživatele, který je současně přihlášen. Na spravovaném počítači není třeba žádný agent. Je možné nakonfigurovat Ansible, aby pro připojení nepoužíval OpenSSH, ale i kerberos nebo LDAP.

1.2.1 Komponenty

1.2.1.1 Control node

Jakýkoliv počítač s nainstalovaným Ansible a pythonem, může spouštět příkazy nebo tzv. playbooks. Tento počítač se nazývá control node. Takových může mít klidně více, ne však počítače, které mají nainstalovaný operační systém Windows.

1.2.1.2 Managed node

Je jakýkoliv síťové zařízení. Managed nodes může také nazývat jako hosts. Tyto zařízení nemusí mít nainstalovaný Ansible, ale musí mít nainstalovaný python. Ansible může být nakonfigurován, aby používal specifikovanou verzi pythonu, pokud není specifikována, spustí se na hostu jeho defaultní.

1.2.1.3 Inventory

Je seznam věch nastavovaných zařízení. a to se nazývá hostfile. v tomto souboru nastavujeme skupiny zařízení, jejich IP adresy a další specifikace, například jaký python má daný host použít.

1.2.1.4 Modules

Jsou to jednotlivé části kódu, které bude Ansible spouštět. Každý modul má speciální použití. Ve od správy uživatel (user) přes nastavení systému (systemd) a k instalování balíků (apt, yum). Můžeme spustit jeden modul v tasku, nebo více v playbooku. Pro přehlednost neuvádím všechny naše moduly, jelikož je jich přes tisíc.

1.2.1.5 Tasks

Jsou jednotky, které se musejí provést. Nejčastěji specifikované v deployment souboru.

1.2.1.6 Playbooks

Je seřazený seznam task, které se musí vykonat. Niemu neukodí pokud se playbook spustí znovu, protože Ansible skontroluje stav daného tasku. Playbooky jsou psány podle konvence YAMLu.

1.3 Docker

Docker je otevřená platforma pro vývoj, dodání a spouštění aplikací. Umožňuje oddělení aplikací od infrastruktury, tedy můžeme dodávat software rychleji a bez problémů, které se vztahují k rozmanitosti prostředí, ve kterém aplikace běží. Svou filosofií jsou velice podobné virtualním počítačům. Rozdíly mezi těmito různými pohledy na věc budou rozebrány dále v textu.

Docker zprostředkovává platformu pro zabalení aplikace i se všemi jejími závislostmi. Izoluje danou aplikaci od ostatních běžících procesů na daném počítači a zajišťuje tak její bezpečí. Docker kontejner je velice nenáročný na hardware, můžeme jich tedy na daném počítači spustit velice mnoho.

Filosofie kontejner je taková, že každý kontejner je odpovědný pouze za jednu danou část aplikace. Pro příklad máme naši webovou aplikaci. Budeme tedy mít alespoň tři docker kontejnery. Jeden na kterém běží NGINX a bude zprostředkovávat naši aplikaci uživatelům. Další bude mít naši aplikaci a ve třetím běží databáze.

Kontejnery fungují tedy jako malé počítače, mají izolované své vlastní systémové zdroje (paměť, procesy, internetové rozhraní). Díky tomuto mohou být rychle přidávány, nebo odebrány.

1.3.1 Kontejner vs. virtuální počítač

Virtualizace je odpov na problém rznorodých prostředí mezi vývojáři a zákazníky. Problém ,který virtualizace a kontejnerizace pedevím eí je rznorodost prostředí mezi zákazníkem a dodavatelem softwaru. Pi jeho pedávání dochází ke zmn prostředí, jsou nainstalované jiné verze závislostí a operaního systému a aplikace se me chovat neoekávan.

Podíváme se jak se tyto dv technologie líí a pro se svt ene práv smrem kontejnerizace, kdy zde ji je eení.

Virtuální počítač je regulérní stroj, který bí na daném hostovi. Tento stroj má svj kernel, svj operaní systém a ke zdrojím pístupuje pes tzv. hypervizor nap.: QEMU, nebo VirtualBox. Hypervizor zprostředkovává pístup virtuálního stroje k systémovým zdrojím.

Pro to, aby na hostovi, nebo-li na systému, který má nainstalovaný hypervizor mohlo bet více virtuálních stroj stáí jedna jeho instance. Nevýhoda tohoto eení je taková, e se mnoho zdroj duplikuje. eknme, e na hostitelském systému pobí ti aplikace. Kadá taková aplikace bude izolovaná od ostatních pomocí virtuálního stroje. Dejme tomu, e to bude databáze, webový server a stroj pro vzdáleného uivatele. Níe uvidíme náskres tohoto eení.

To samé, jako je na obrázku výe se pokusíme realizovat pomocí Dockeru a kontejner. Kontejnery, jeliko využívají overlayFS jsou schopny poskytnout jádro operaního systému kontejneru bez zbytené kopie a využívají copy-on-write funkcionalitu. Níe uvidíme jak za pomoci jmenných prostor, kontrolních skupin a overlayFS je tento pístup úspornjší a rychlejší ne virtualizace.

Místo, které jsme na hostitelském systému uetili vak není jediná výhoda. Na tomto píkladu se vak rozdílí mezi tmito technologiemi vysvtlují nejlépe. Dalšími výhodami je rychlost sputní kontejneru a virtuálního stroje. Pi sputní se pouze pipojí obraz OS, vytvoí se izolované procesy a popípád se omezí i zdroje, které má kontejner vyuívat. Nehled na to, e pokud kontejner nemá omezení nebo limit vyuitých zdroj alokuje si je dynamicky oproti virtuálnímu počítači, který si pro sebe naalokuje danou pam pi sputní.

1.3.2 Stavební kameny Dockeru

Jak je ji uvedeno v pedelé kapitole, Docker vyuívá vychytávky linuxového kernelu pro svojí funkcionalitu. Díky tomuto perfektn funguje na počítaích, kde bí OS zaloený na Linuxu. V následujících sekcích budou tyto technologie blíe popsány a bude vysvtlena jejich dleitost.

1.3.2.1 Jmenné prostory

Jmenné prostory zasteují vekeré zdroje systému tak, e kadý proces sputn v daném prostoru me pouívat pouze prostředky, které se váí k tomuto prostoru. Kadému procesu se to jeví tak, e má svoje vlastní globální prostředky, které

mohou vidět i ostatní procesy z jmenného prostoru, ale ne z jiného. V tabulce 1.1 je možné vidět, jaké jmenné prostory lze v Linuxu nalézt.

Tabulka 1.1: Linuxové jmenné prostory

Jméno	Popis
Cgroup	Cgroup root adresá
IPC	Systém pro komunikaci proces, POSIX fronty
Network	Síťové rozhraní, protocols, ports, etc
Mount	Připojená zařízení
PID	ID proces
User	Uivatelská ID a ID skupin
UTS	Hostname a NIS doménu

Při spuštění kontejneru dojde k vytvoření procesu na hostitelském systému. Procesy dostanou od systému nějaké PID a chovají se jako normální procesy. Pokud se však přihlásíme do kontejneru (command: `docker exec -it name bash`) a podíváme se na procesy běžící v daném kontejneru uvidíme, že procesy mají jinou PID a navíc mají i PID=1. Toto nám umocňuje jmenné prostory.

Každý kontejner má svůj vlastní souborový systém a svoje síťové rozhraní. Ve co může oddělit mezi hostitelem a kontejnery je uvedeno v tabulce výše.

1.3.2.2 Kontrolní skupina

Je to vlastnost Linuxového kernelu. Jejich hlavní funkcí je limitovat zdroje. V Dockeru se používají protože dovoluují sdílet prostředky mezi hostitelským systémem a dalšími kontejnery.

Často dochází k záměně pojmů mezi kontrolními skupinami a jmennými prostory. Znovu to tedy shrme. Kontrolní skupiny, nebo-li cgroups omezují co může použít a jmenné prostory nebo-li namespaces omezují co jsme schopni vidět v systému.

1.3.2.3 Docker daemon

Docker daemon nebo-li `dockerd` poslouchá dotazy na docker API a spravuje objekty jakou jsou docker obrazy, kontejnery, síť a úložiště. Komunikuje ale i s dalšími daemony, aby byl schopen plnit slibu Docker.

1.3.2.4 Docker klient

Je to primární cesta, jak komunikovat s Dockerem. Kdy použijeme příkazy, jako jsou "`docker run`", klient odešle příkazy daemону zmíněného výše.

1.3.2.5 Docker registr

Docker registr je úložiště pro naše Docker obrazy. Bez předchozího nastavení hledá Docker obrazy, které chceme spustit ve veřejném Docker registru. Obrazy však mohou být dostupné i lokálně, nebo na nějaké jiné službě, např.: GitLab Container Registry.

Do styku s registrem přicházíme hlavně ve chvílích, kdy provádíme příkazy `docker pull`, `docker push` a `docker run`. Tyto příkazy vždy potřebují znát obraz, který bude spuštěn jako základní vrstva pro nový kontejner, nebo bude stáhnut na lokální počítač, i nasdílen do registru.

1.3.2.6 Obrazy

Můžeme si to představit jako šablonu, na které je spuštěn kontejner. Obraz může být složen z více obrazů, nebo z nich vycházet.

Pro vytvoření obrazu je třeba soubor `Dockerfile`. Tento soubor obsahuje jednoduché kroky, které je třeba vykonat pro vytvoření konkrétního obrazu. Např.: jaké použijeme a otevřeme porty, jaké balíčky chceme ve vytvořeném obrazu mít atd.

Každý příkaz v `Dockerfile` vytvoří na lokálním počítači tzv. vrstvu, kterou při úpravě `Dockerfile` můžeme nebo nemůžeme pouze pokud byla změněna.

1.3.3 Systémová kontejnery

Docker kontejnery nejsou však jediné, které se v produkčním prostředí používají. Patří do tzv. aplikací kontejnerů. Jejich účel je zpravidla spouštět pouze jeden proces. K takovýmto kontejnerům můžeme přičíst kontejner `Rocket`. Hlavním rozdílem je to, že Rocket nemá na systému spuštěného demona jako má např. Docker. Při spuštění se tedy pod ním spustí další.

Dále tedy máme systémové kontejnery. Ty jsou používány jako klasické OS. Na jednom silném stroji můžeme mít několik takových kontejnerů a ty mohou uživatelům poskytovat oddělené prostředí od celého serveru a nabídnout mu izolovaný prostor od ostatních pomocí výše zmíněných technologií. Tuto možnost zastupuje projekt `LXC` později `LXD`.

1.3.4 Proč použít Hashcat?

Hesla

Hesla máme vidět všude a nejen v informatice. Pokud se podíváme zpět do historie např. do doby velkého Caesarova a jeho šifry, ke které je třeba znát číslo, o které se posouvají znaky ve zprávě. Jak tedy máme vidět, hesla neslouží pouze k naší autentizaci v nějaké službě i na serveru. Mě je také použít k podepsání citlivých dokumentů jako je třeba příloha e-mailu. Následně pak nemáme popřít jeho posílání. Tomuto se říká elektronický podpis.

Hesla však mají nejednu nevýhodu. Útočník mě s naší nebo i bez našeho vědomí odhalí naše heslo a tím nám naruší naše soukromí. Hesla mohou také být v systémech, které používáme uložená neoptimálním způsobem, jako je například stejný text bez použití žádných ochranných prostředků.

Hesla též mohou ze systému uniknout. V tomto případě, pokud byla hesla uložená neoptimálním způsobem nemusí se potenciální útočník nějak namáhat, aby uživatelé kompromitoval. Proto se zamysleme na to jak mohou a jak skutečně jsou uložena v nepoužívaných systémech.

2.1 Haovací funkce

Jsou to takové funkce $f: X \rightarrow Y$, pro něž je snadné z jakékoli hodnoty $x \in X$ vypočítat $y = f(x)$, ale pro náhodně vybraný obraz $y \in f(X)$ nelze v reálném světě najít její vzor $x \in X$ tak, aby $y = f(x)$.

Přitom víme, že takový vzor existuje nebo jich existuje dokonce velmi mnoho. To kolik jich existuje se odvíjí jakou haovací funkcí použijeme.

2.1.1 Vlastnosti haovací funkce

Abychom mohli funkci považovat za haovací, musí mít následující vlastnosti:

- jakékoliv množství vstupních dat poskytuje stejn dlouhý výstup (otisk),
- malou změnou vstupních dat dosáhneme velké změny na výstupu,

2. HESLA

- z hashe je prakticky nemoné rekonstruovat pvodní text zprávy,
- v praxi je vysoce nepravdopodobné, e dvma rzným zprávám odpovídá stejný hash, jinými slovy pomocí hashe lze v praxi identifikovat práv jednu zprávu (ovit její správnost).

2.1.2 Naorzeninový paradox

2.1.3 Windows

Windows se chovají jinak v domén a jinak mimo ní. Pokud je počíta v domén je preferován autentizací protokol kerberos. V souasných Windows Server edicích je implementován Kerberos verze 5. Kerberos v základní nastavení operuje na portu 88 a k ifrování používá symetrickou ifru. Pokud počíta není nastaven aby se autentikoval pomocí protokolu Kerberos používají Windows ifrování NTLM.

2.1.4 Linux

Hesla v linuxových systémech se skládají ze dvou konkrétních soubor.

/etc/shadow - obsah a strukturu toho souboru meme vidt na následujícím obrázku.

/etc/passwd - obsah a strukturu tohoto souboru meme vidt na následujícím obrázku.

V /etc/shadow jsou hesla uloená pomocí hashe.

2.1.5 MacOS

2.2 Útoky na hesla

2.2.1 Hrubou silou

2.2.2 Pomocí masky

2.2.3 Se slovníkem

2.3 Entropie hesla

2.4 Ochrana ped rznými útoky

Závr

[1]1

Literatura

- [1] D. Merkel, “Docker: lightweight linux containers for consistent development and deployment,” *Linux journal*, vol. 2014, no. 239, p. 2, 2014.

Seznam použitých zkratk

GUI Graphical user interface

XML Extensible markup language

Obsah piloeného CD

	readme.txt	struný popis obsahu CD
	exe	adresá se spustitelnou formou implementace
	src	
	impl	zdrojové kódy implementace
	thesis	zdrojová forma práce ve formátu L ^A T _E X
	text	text práce
	thesis.pdf	text práce ve formátu PDF
	thesis.ps	text práce ve formátu PS